

Noter

Vildbasse, vildsvin. Der var endnu efter 1750 ikke få vildlevende vildsvin i Jylland. — *Thiele*, nu Tjelle. — *Kindhest*, ørefigen. — *habeat*, lad ham ha'e den (d. v. s. den har han godt af). — *Calendis Januar*, 1. januar. — *Proh dolor!* hvilken sorg! — *væ me miserum!* ak, jeg stakkell! — *fregisti cor meum*, du har knust mit hjerte. — *giv min Søn et retskaffent Hjerte!*

1. Krøn. 29, 19. — *pater! in manus tuas committo spiritum meum!* Fader, i dine hænder befaler jeg min åndl Luk. evang. 23, 46. — *Madamen*, præstekonen. — *seras dat poenas turpi poenitentia*, citat af den romerske fabeldigter Phædrus, hvis fabler lærtes udenad i skolen på Blichers tid. Fuldstændigt lyder stedet således:
- Qui se laudari guadet verbis subdolis
sero dat poenas turpi poenitentia.
- 9 *Føulum*, landsby i Tjelle sogن, Sønderlyng herred, Viborg amt, beliggende henvendt 15 kilometer nordøst for Viborg. Præstegården ligger i byen. Se for øvrigt her og ved de flg. stednavne kortet. — *Hr. Søren*, præsterne betegnedes endnu langt ind i det 18. århundrede i omrale sædvanligvis ved deres formavn med hr. foran. — *Han slukkede Lyset i øjet*, han kom til at slukke lyset. — *men det har vel intet at betyde*, det har helt til den nyere tid været en almindelig tro blandt almuen, at den, der nytårsaften af vanvare slukkede lyset, ikke ville leve næste år til ende. — *tog sin Huue af*, præster gik gerne med kalot. — *agamus gratias*, lad os takke. — *Cornelius*, Cornelius Nepos, romersk historieskriver, der ofte bruges som læsning for begyndere. — *Det bæres mig for*, jeg aner. — *amen in nomine Jesu!*, Amen i Jesu navn! — *mi filii mi filii otium est pulvinar diaboli*, min søn! min søn! Lediggang er djævelens hovedpude. — *et græsk Testamente*, det ny testamente grundtekst er græsk. — *og kneb mig i Øret*, "han gav dig et lille Ryk i Øret — omrent som Napoleon ogsaa gjorde ved sine Fortroelige; eller min gamle Rector (o: P. Estrup i Randers), naar han gav os Drengene en kjerlig Erindring, hvilken han da ledsgede med de Ord: „vello tibi aurem, mi fili!“ (jeg rykker dig i øret, min søn) Blichers Samlede Skrifter bd. XV s. 116. Blicher har selv som barn, både af faderen og af sine lærere, ofte hørt hr. Sørens af latinske sentenser spækkede sprog. — *Hillemænd*, hellige mænd. — *hvor vil han see, gøre store øjne*.
- 10 *die St. [Sancti] Martini*, den hellige Mortens dag, d. 11. november. Medens denne dagsbetegnelse (da det er Mortens egen navnedag) er fra den kirkelige kalender, er de følgende fra den romerske. — *det bliver fej*, det går galt, det bliver ikke til noget. — *vellum hunc esse filium meum!*, gid det var ham, der var min søn! — *Cicero*, den klassiske romers taler har altid været meget læst i skolerne. — *over i, ovre i* (jysk). —

"Til falske smigerord bør ingen lytte; beskæmmet han det siden hårdt vil angre." Her vil meningen med det forkorte de citat vel omrent være: Alt for sen, til hans skam, er hans anger.

11 *pridie iduum Januarii MDCCIX*, 12. januar 1709. — *Middagsmad*, tør kost medbragte elever fra landet selv. — *stakket*, kort (jysk). — *Tuticanus*, en ven af Ovid (se note t. s. 13), der under sin forvisning fra Rom skrev to breve til ham, som endnu haves. — *eheu! mortuus es!* ak, han er død! — *Det er en forstrækkelig vinter*, se i vejledningen s. 47 Mads Pedersens Farstrups optegnelser. — *lige ud med*, i højde med. — *Mønningen*, tagrygningen. — *Kaalhave* (også kælgård) bruges i Jylland som betegnelse for en køkkenhave. — *Men faaer Peer Styttet det at vide, saa seer det galt ud, hvorfor?* — *Idibus Januarii MDCCIX*, 13. januar 1709. — *oppe paa Laden*, oppe på rygningen af laden, der gik i ét med sneen (se ovfr.). — *komme for Herskabet*, komme herskabet for øre. — *XVII Calend. Febr.*, 15. jan.

12 *Skolepebling*, discipel i en lær skole. — *Latiner* betegner egentlig blot den, som kan godt latin ("en stiv latiner"), men i Jylland har det ligesom pebling haft betydningen en discipel i en lær skole. — *synge for Dørrre*, fattige peblinge

måtte skaffe sig en del af deres føde ved næsten altid flere i folge, at synge for bedrestillede borgersfolks døre. (sm. Luther i Eisenach). Ved Viborg skole var der fra gammel tid to „kor“ af syngende disciple. Efterhånden blev denne *syngen for døre* vel mindre almindelig, men først 1756 forbødtes den i Danmark. — *saa, sårist, dog. — valete plurimum! vendidi libertatem!* jer især siger jeg farvel! Jeg har solgt min frihed. — *Sleitdaler*, en sleitdaler var 4 mark, en rigsdaler 6 mark (en mark = 33 øre). — *Udvisning* betyder dels at udvise, d. v. s. give anvisning på brændsel, f. eks. ved at mærke et træ i skyen til fældning (jfr. note til s. 16), dels det udviste brændsel. *Her* = brændsel. — *Meiersken*, pige, der kæmper smør. — *Fruerøgen*, kammerjomfrun.

13 *Quidius*, romersk digter, der levede på kejser Augustus tid, og hvis vigtigste værker er de her i dagbogen nævnte. — *ars amoris* (sædvanligvis: *ars amandi*), kunsten at elske. — *remedium* (sædvanligvis: *remedia*) *amoris*, middel (el. midler) mod elskov. — *abstine manus!* væk med hænderne. — *Vistum, herregård.* — *kom der en Ulu forbi mig,* „Uuve være for en 40 Aar siden (1750) mange i Landet, saa og her. Siden have de kjendeligen taget af. For en Snees Aar siden var endnu nogle i den store Skov ved Tjele imellem Viborg og Hobro. I de sidste 30 Aar har man her i Eggnen aldrig mærket til noget Ulv — og, saavidt jeg ved, nu ikke mere i det hele Land.“ Niels Blicher: Topographie over Vium Præstekald s. 70.

14 *Martæng*, fransk udtale af Martin, den franske form for Morten. — *Sitzkepene*, ældre form for stikpenge, penge, der gives som bestikkelse. *Du tager Sitzkepene*, du lader vildtet undløbe, et udtryk, der som det fremgår af det følgende, ikke forstås af Morten, der optager udtrykket bogstaveligt. — *Fortalere* (med trykket på anden stavelse), bagtalere (nu forældet). — *Metamorphoses*, Forvandlerne, et værk af Ovid. — *discouerer*, taler sammen.

15 *Gansong* (staves på fransk garçon), knøs, fyr. — *Skytterie*, jagt (gl. glose). — *Mamesellen*, (d. e. mademoiselle), den franske lærinde, guvernanten. — *L'école du Monde*, verdenskolen. Den bog, hvortil der her sigtes, er rimeligtvis: École du mon-

de ou Instruction d'un père à son fils touchant la manière dont il faut vivre dans le monde (par le Noble) Paris 1695. Den indeholder i form af samtaler mellem en fader og hans søn en vejledning i de vigtigste livsforhold for en ung mand, der skal begynde sinbane. — *lader*, klæder (forældet). — *da vi fik Graakjær for*, da vi skulle til at gennemsøge Graakjær. — *søger ham*, går løs på ham (om grubiske dyr). — *Hirschfänger*, lang fangstkniv, hvormed jægeren giver stor-vildt som vildsvin og hjorte deres fang eller fangst, dødsstødet.

16 Mark trinfølgen i tiltalen til ridefogeden, skytten og Morten (I, han, du). — *Ærtekjelling*, bangbulks. — *stempl*, at stemple er at mærke med et stempel (nemlig til udvisning), jfr. note til §. 12. — *en bedre Steen for hans* (d. e. sin) *Bøsse*, bøsse til. — *flintebøsse*, flintflåsgevar. — Til grund for den her fortalte jagthistorie, hvis kærne er, at jægeren, efter at hirschfangeren er sprungen for ham, svinger sig op på vildbassens ryg for at reddé sig fra dyrets angreb, synes at ligge en virkelig begivenhed, der skal være hændet en skytte ved herregården Akjær omkrnt 1750, og om hvilken Blicher har fortalt i *Diana*, et tidsskrift for jagtskære, der udgraves af ham 1832-38. — *plaisant, dejligt.* — *curieux, sælsomt.* — *Grand Richard*, en zébleart. — *faaer Skam*, skam er i denne forbindelse = fanden, og meningens er altså: taer fanden ved, får en ulykke. — *J'ai froid*, jeg fryser. — *Comment*, hvordan. — *un peu, mademoiselle!* en smule, frøken!

17 *tenez Martin!* arrestez vous! Hov, Morten, stop! Arrestez er ældre form for arrêtez. — *Maden gaaer fra mig*, jeg kan intet spise. — *bares mig for*, forekom mig. — *en rar Bog, den hun laante mig*, rimeligtvis: Den store tartarske Printz Zingis Kierigheds Historie og tapre Idreitter og Eventyr — en oversat fransk roman fra første halvdel af det 18. årh. — *diverte-rer*, morer.

18 *Point de tout*, på ingen måde. — *Valet de chambre*, kammer-tjenier. — *Kresten*, jysk form; et rigsmål eksisterede endnu ikke. — *Alligavel*, skønt. — *ah malheureux que je suis!* ak, hvor er jeg dog ulykkelig. — *shoggre*, le højt, skoggerie.

19 *Rørdrum*, en hejreat (jfr. Davids salmer 102, 7. vers: jeg er

bleven lig en rørdrum i ørken; jeg er blevet som en ugle i det øde). – *magnifique*, prægtig. – *indstillet med over 300 Klappere*, indstillet jagt er en form for klapjagt, der nu kun sjældnere bruges. Ifølge Blichers oplysninger i *Diana* (se note til s. 16) er det ejendommelige ved den, at medens det ellers ved klapjagt er klapperne, der driver vildtet foran sig gennem skoven, imod skytterne, så opstilles klapperne ved den indstillede jagt uden for skoven og i mindst 60 skridts afstand fra den, for, medens hundene jager, at møde og tilbage drive det udbyrydende vildt. – *Støvere*, jagthunde, der op-leder vildtet ved hjælp af lugten. – *Chasseur*, jæger og *Péridrix*, agerhøne, navne på jagthunde. – *Hals*, halsen, given hals. – *viklede*, snoede, krummede, bevægedes sig (jysk).

20 *satte af*, anviste jægerne deres plads. – *Hundene bleve hoblede af*, slætt løs af koblet. – *slog an*, gav hals (om hundene, når de er på spor efter et stykke vildt). – *Henfart* (eller *hedenfart*), død og begravelse.

21 *Considerationer*, grublerier. – *Ah mademoiselle Sophie, adieu! un éternel adieu!* alk., frøken Sophie, farvel, et evigt farvel! – *Zebaoth*, hærskarer; *den Herre Zebaoth*, hærskarernes Gud, gammeltestamentligt udtryk, hvorved Gud betegnes som den, der giver sejren (fr. *Den Herre Zebaoths* kirke, den oprindelige betegnelse for Garnisons kirke i København).

22 *Passenerer*, passagerer (plattysk). – *Gast*, egl. = ånd, spøgelse (jfr. geist og ghost); her = sømand. – *spansk Gevær*, glatløbet bøsse med meget lang pibe. De skød langt og sikkert. Blicher havde selv et spansk gevær med sig på Falster. – *Haandspæger*, kort stænger af sejt træ til at dreje spillet på skibe med. – *Stykker*, kanoner. – *kun vi skyde en Snæppe*, nemlig: i flugten. – *Cours, vej*.

23 *Hovmesteren*, junkerens rejseledsager, der skulle vejlede junkeren og i det hele have opsigt med de to unge. – *Lærræd til Kuglerne*, de runde kugler til forladebøsserne omvirkedes med et stykke fedtet eller i ole dyppet lærtred for at slutte så tæt som muligt i løbet. – *Martine*, titaleform af Martinus, den latinske form for Morten. – *quid hoc sibi vult?* hvad skal det betyde? – *tørl Land*, jysk. – *Pust*, egl. = slag,

næveslag, stød; her = anstrengelse. Krigen, der er omtalt i det foregående, er den store nordiske krig, der færtes mellem Sverige på den ene side og Danmark, Rusland og Sachsen-Polen på den anden. Den rasede i 20 år 1700-20, for Danmarks vedkommende dog med en afbrydelse 1700-09. Som grundlag for sin skildring af kampen har Blicher haft to virkelige begivenheder, om hvilke der berettes i *Ove Mallings bog: Store og gode Handlinger i afsnittet Tapperhed*. „Paa Farvandet mellem Aarhus og Callundborg blev een af der værende Færge-Jægter i Aaret 1715 engang uformidlig overfaldt under Øen Thunø af en stor og velbemandet svensk Skiarbaad. Færgeskipperen, *Peder Møller*, som selv havde Mod til at forsvare sig saa længe han kunde, opmuntrede nu de Reisende, han havde inden Borde, til at tænke som han, og sætte Forsøg paa at drive Fienden bort. Kun tvende Skydegevær havde han paa Skibet: deraf tog han selv den ene: en Skytte, som var nærværende, den anden: de andre Reisende blevе berezhnedе med Øxer og anden Haandgevær, og anviste hver sin Plads. Skærbaaden nærmede sig: Skipperen og Skytten fyrede med hurtige og vise Skud: adskillige Svenske faldt: de andre blevе opmærksomme, saavel ved disse Falid, som ved det de saae alle Mand paa Færgejagten færdige og fyrite til at tage imod dem, ifald de vilde entre. De holdt det da ikke raadeligt at komme saa nær, men dreiede af, og Peder Møller førde derpå Skib og Gods frie og frels i Havn.“ (s. 333-34). Den anden af de benyttede mallingske fortællinger handler om Tordenskjolds bekendte kamp på sin lille hukket mod en svensk fregat, da han 1717 var på vej fra Norge til København. Fra den har Blicher dog kun hentet et enkelt træk: „Nei, raabde Tordenskjold tilbage „hverken skal Du eller nogen Svensk bringe mig til Gottenborg.“ I samme Øieblik sightede han paa Capitainen, skød og traf. I det han saa ham falde, lod han Pauker og Trompeter høre under et almindeligt Frydeskrig“ (s. 327). Enkelthederne i skildringen af begivenhederne, de mange småtræk, der giver det hele et så dramatisk liv, samtalerne o. s. v. er Blichers fri tilidgning, og det samme gælder den morsomme afslutning om, hvorledes hov-

mesteren som den eneste om bord kom til at udgyde sit blod. Også gennem dette billede er det lykkedes Blicher at tidsfaste novellen. Minder Morten om Tordenskiold, så bringes vi ved hovmesteren til at tænke på en af Holbergs lærende magistre. — *rare*, mærkelige, mærkværdige. — *rekommendere*, anbefale. — *Maladie*, sygdom. — *Hvad har jeg oplevet*, pesten var den sidste af de store farster, der indtil det 18. århundredes begyndelse så hyppigt hjemsgøgte Danmark. Allerede to år tidligere havde den vist sig i Østeuropa og var så trængt frem, indtil den endelig i sommeren 1711 også nåede vores grænser. Her i landet rasede den kun på Sjælland og endda egentlig kun i Helsingør, på Amager og i København. Den bortrev i København omrent 23,000 mennesker, vistnok over en tredjedel af byens daværende befolkning. Blichers kilde er bl. a. en skildring af pesten i tidskriftet Iris og Hebe I, 1801, af R. Frankenau. I denne står bl. a.: „To københavnske Borgere, en Skinckereder og en Skoemager, blev saa forskrækkede over at see Liiggognen kigte forbi med de Pestdøde, at de strax blev syge, og døde begge den fjerde Dag.“ — „Ligeledes smittedes to adelige og deilige Frøkener, over at see de Dødes Hoveder, der hængte og dinglede bag ud af Vognene“ (s. 8). — Samme skrift IV, 1800: „Forfatteren mindes, for omrent tyve Aar siden, at have set paa Amager denne Kule, paa hvilken Arbeiderne ved en Mines Kastrning stødt; Man fandt Ligene i Hobetal liggende paa hinanden, dels med, dels uden Kister“ (s. 262). Blicher har sikkert også læst skildringen af pesten i Florens i Boccaccios Decameron (indledningen). — *Strube*, svælg.

²⁴ *triste figure*, sorgelig skikkelse. — *Pestdrægne*, ligbaere. — *forlange*, længtes efter. — *De skal lægges i Graven som Faar* o. s. v., Davids salmer 49, 15.—16. vers. Gengivelsen er dels forkortet, dels stemmer den ikke ganske med den autoriserede oversættelse. — *Sela*, et hebraisk ord, hvis møjagtige betydning ikke kendes. Det synes at være navnet på et musikalsk tegn og kan måske gengives ved pause. — *affreuse*, gruopvækende, grufulde.

²⁵ *Satisfaction*, tilfredsstillelse. — *fattig*, spølle, stakkels. — *Gyldenløve*, se om ham vejledningen s. 45. — *Suite*, følge. — *diver-*

tere sig, more sig. — *Cavalier*, verdensmand. — *daarlige Inclination*, tåbelige tilbøjelighed. — *Force*, magt. — *sprætte som en Agerhøne i Garnet*, en form for jagten på agerhøns er at fange dem i net (hønsegarn). — *høje spøbøslagne Huer*, løberhuerne havde ikke sjælden foran på huen et spørviskilt med herskabets våben. Huen forlængedes ved, at der oven på den var anbragt kunstige blomster. — *Agilité*, travlhed. — *i sadan Agilité*, vinse sådan om.

²⁶ *magnifique*, statelig. — *Mariage*, giftermål. — *attendere*, lægge mærke til. — *ret straxen*, straks, lige med det samme (forældet). — *un Cavalier accompli, ma fille! n'est Ce pas vrai? et il vous aime, c'est trop clair*, en fuldendt kavalier, min datter, ikke sandt? og han elsker dig, det er da klart nok?

²⁷ *Idag blev Mariagen declareret*, ordene må rimeligt forstås således, at den dag ved middden blev meddelt, at forlovelsen var officiel. — *Børnehæpperne*, de sorte kopper. — Meldagsbogsnotaterne for 16. dec. 1711 og 13. marts 1712 indføjede Blicher ved udgivelsen af Samlede Noveller bd. I (1833) følgende notat:

Thiele, den ryde December 1711.
Her er stor Sorg og Bedrøvelse. Frøken Marie er død; og Herren vil ikke lade sig trøste; men den naadige Frue taler kun om hendes Begravelse, hvorledes med samme skal tilgaae. Frøken Sophie følger vel efter hendes Søster; thi hun er meget slet. Hans Excellence, hendes Trolovede, laver sig til at drage bort — Lykke paa Reisen! —

lagt ned, lagt på sygelejet. — *Contenance*, fatning; med en god *Contenance*, uden at det rørte mig. — *Libertiner*, udsævende person.

²⁸ *indecent*, usømmelig. — *vive*, livlig. — *plaisant*, tilstrækende, kær. — *ligge ud til Kirkegården*, Tjekes bygninger støder virkelig op til kirkegården, en følge af, at den i sin tid har ligget midt i landsbyen Tjekle, hvis øvrige gärde, 12 i tallet, i 16. årh. nedbrødes af dens daværende ejer, herremanden Jørgen Skram.

29 *Hun har udtagt en Knipplingkrammer*, nemlig som barnefader. – *railleret dermed*, gjort sig hystig, opholdt sig derover. – *dupperet mig*, narret mig. – *douce, soûde*. – *Tax*, almindeligt navn på gravhunden eller grævlingehunden; *kaste Tax ud*, grave gravhunden ud af rævegraven, hvor den var blevet stikkende.

30 *Poeminentse*, bod. – *plat*, ganske.

31 *Silence!* tavshed, tand for tungel! – *Mamsel Lapouce*, den franske lærerinde, guvernanten. – *raillere med*, gøre sig lydig over, drille. – *fik vinden*, (jagtudtryk) fik opsnuset (neml. sammenhængen). – *keget dem i Lejet*, jagtudtryk. Der tales om at kige særlig haren i sædet (el. lejet), d. e. sege at opdage den, når den for at skjule sig har trykket sig fast ned i sit sæde. – *bukket ind*, lukket inde (jysk).

32 *drukken* for drukkent er jysk. – *echapperet*, flygtet. – *Skierm Broe*, må være broen over Nørreå ved landsbyen Skern. – *henfalden*, afmagret.

33 *har Du ingen Snepper seet*, snepetrækket begynder omkring 1. april, lidt tidligere eller senere efter vejrigtet, og varer omtr. 3 uger. – *Vaillant*, den tapre (jagthunden). – *Sengestokken*, sengens sidebret. – *Være*, besiddelse (folkevisesudtryk). – *Skydehest*, nest, der er affrettet til jagt og vant til at stå for skud. – *Gehæng*, bælte til at bære jægtniven i. – *Blis*, blisset hest, her navn på skydehesten. – *Tut*, tut penge, mønter lagt sammen i en rulle.

35 *svælte*, svalte (foralder). – *Abild*, æbletræ – *Kjelen*, (jysk) brønden.

36 *hisset seer jeg det danske Flag*, formodentlig på et skib i Rigas havn. – *Min Sjel, lov Herren!* alt hvad i mig er hans hellige Navn! Davids salmer 103, 1. – *Corselidse*, herregård på østsiden af Falster. – *Fataliteter*, oplevelser, gevordigevrarent, indædt arrigt.

37 *Mørkheden*, et bibelsk udtryk. – *Plaiseer*, fr.: fornøjelse. – *Journal*, dagbog. – *Bekjendter* i stedet for bekendt var almindeligt endnu i begyndelsen af 19. årh. – *fortrædent*, vrantent, indædt arrigt.

38 *Vammelhed*, væmmelse, kvalme. – *malicius*, ondskabsfuld. – *viller*, belæger (forældet, nu kun brugeligt i enkelte dialek-

ter). – *Ugedag*, her brugt i den særlige betydning høveri, pligtarbejde. – *skikkelige Folk*, god familie.

39 *Forgift*, (forældet) gift. – *Condition*, stilling. – *Frygter ikke for dem o. s. v.*, Matth. evang. 10, 28. vers.

41 *Denne slægt er traurig som jeg selv*, muligvis er der ved disse ord tænkt på den af pietismen påvirkede slægt, der var volkset op, siden landsbydegen forlod Danmark. – *Ja, Herre! Herre!* *Tugter du Nogen o. s. v.*, Davids salmer 39, 12. vers. – *skaldet*, nøgent, bladføt, måske også = afkvistet.

42 *Anlangedes et Menneske, hans Dage ere som Græs o. s. v.*

43 *didaktisk*, belærende.

44 *eleverende*, oploftende.

45 *Ao. æstat.*, Anno ætatis, i sit livs alder. – *ibid.*, forkortelse af ibidem, sammenteds. – *Canonicus*, kannik. – *naturlig Søn*, „wægte“ søn. – *Michels Dag*, 29. september.

46 *Arhøns*, urhøns. – *moxen*, næsten. – *Commissarier*, embedsmænd, der af kongen udnævnes til et særligt hværv. – *Vidi illam sepiissime*, jeg har meget ofte set hende.

47 *den permanente Guillotine*’, ægteskabet.

48 *determinisme*, den anskuelse, at enhver menneskelig handling er fuldstændig afhængig af årsagsloven.